

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2015

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie: SSO Patrycja Baranowska

SSO Leon Miroszewski (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. F.

przy udziale J. K.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 19 marca 2015 roku, w sprawie X GCo 95/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Patrycja Baranowska SSO Piotr Sałamaj SSO Leon Miroszewski

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 marca 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy w Szczecinie z dnia 20 lutego 2004 roku, w sprawie XIII GNc 3475/03, na rzecz wnioskodawczyni, jako następcy prawnego wskazanego w nim wierzyciela, w zakresie kwoty 5.750 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dat wskazanych w tym nakazie i zasądzonymi nim kosztami, oddalił wniosek w pozostałej części oraz zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 50 złotych tytułem kosztów postępowania.

W uzasadnieniu stwierdził, że wnioskodawczyni wykazała przejście na jej rzecz praw z tego nakazu, dokumentem prywatnym z podpisami notarialnie poświadczonymi, natomiast nie budzi wątpliwości, że to przejście dotyczy w mniejszym rozmiarze, niż wynika to z wzmiankowanego nakazy zapłaty. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał art. 788 § 1 k.p.c.

Uczestnik zaskarżył to postanowienie wnosząc w zażaleniu o jego uchylenie i oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 20 lutego 2004 roku. Zarzucił naruszenie art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 781 § 1 k.p.c. w zw. z art. 782 § 1 k.p.c. w zw. z art. 788 § 1 k.p.c., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie. zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu zażalenia podniósł, że wiedzę o klauzuli oraz o nakazie zapłaty powziął od swojego pracodawcy, do którego komornik skierował zajęcia wynagrodzenia uczestnika. Jak stwierdził, nakaz zapłaty nie został mu prawidłowo doręczony, toteż nie jest prawomocny. Wskazał, że od 13 maja 2003 roku jest

zameldowany w K. przy ulicy (...), ponadto w okresie ostatnich 12 lat nie zamieszkiwał pod tym adresem. Dodał, że nie zawierał żadnych umów z wnioskodawczynią. Podniósł nadto zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Argumentacja zażalenia nie może prowadzić do odmowy nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, którego wniosek klauzulowy dotyczy. Nie doszło przy tym do naruszenia przepisów art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c., art. 781 § 1 k.p.c. i art. 782 § 1 k.p.c. Klauzula dotyczy orzeczenia prawomocnego, została nadana na wniosek wierzyciela, przez właściwy Sąd.

Zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c. sąd nadaje klauzulę wykonalności na rzecz osoby, na którą przeszło uprawnienie wynikające z tytułu egzekucyjnego, gdy przejście to zostało wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. W świetle tej regulacji postępowanie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności na rzecz lub przeciwko innej osobie niż wymieniona w tytule egzekucyjnym ma charakter formalny, polegający na sprawdzeniu dokumentu owego przejścia, które musi być odpowiednio, w sposób określony powołanym przepisem, wykazane.

Skarżący nie zarzucił, że przejście uprawnienia wierzyciela z tytułu egzekucyjnego powołanego we wniosku nie zostało wykazane. Jego twierdzenie o braku prawidłowego doręczenia tego nakazu nie może być natomiast podstawą odmowy nadania klauzuli wykonalności, skoro stwierdzona została prawomocność tego nakazu. Wobec tego tylko na marginesie należy zauważyć, że przesyłka sądowa obejmująca nakaz zapłaty w sprawie XIII GNc 3475/03 została wysłana na adres wskazany przez skarżącego w zażaleniu jako właściwy w chwili dokonywania doręczenia.

W postępowaniu klauzulowym nie może być też badane, czy wierzytelność stwierdzona tytułem egzekucyjnym, którego dotyczy wniosek istnieje oraz czy może być egzekwowana. W świetle powyższych wywodów na temat charakteru postępowania w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela wymienionego w tytule egzekucyjnym, powołany przez dłużnika zarzut przedawnienia roszczenia nie ma żadnego znaczenia. Formalny charakter postępowania w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności przesądza o tym, że w tym postępowaniu nie podlegają badaniu zarzuty dotyczące wykonalności tytułu wykonawczego, którego nadanie klauzuli ma dotyczyć, czy dopuszczalności egzekucji (por. J. Turek, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2003, III CZP 19/03, Mon. Prawn. 2004/16/760). Zarzuty te mogą być badane w toku postępowania egzekucyjnego sensu stricto, albo po wniesieniu powództwa opozycyjnego. Niniejsze postępowanie nie służy rozstrzygnięciu kwestii będących istotą tamtych postępowań.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c., należało oddalić zażalenie jako bezzasadne. Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Patrycja Baranowska SSO Piotr Sałamaj SSO Leon Miroszewski